Dosarul nr.5r-5341/2025;
4-25123774-12-5r-29082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
Cu participarea:
Agentului Constatator Ion Volentir
Avocatului petiționarei Lunga Dmitri
În lipsa petiționarei Guțu Maria, citată legal,

examinând în şedinţă judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționara Guțu Maria, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303), încheiat în privința cet. Guțu Maria, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

A constatat :

Circumstanțele cauzei:

La data de 18 aprilie 2025, agentul constatator Volentir Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303) în privința cet. Guțu Maria în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada dintre 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul PSB a băncii comerciale Promszeazibank din F. Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești F. Rusă), care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte personae, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextual scrutinului electoral și a Referendumului Rebublican constituțiuonal din toamna anului 2024.

La data de 18.04.2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Guțu Maria, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 20 august 2025, contravenienta Guțu Maria a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției, totodată solicitînd și repunerea în termen a contestației.

În argumentarea contestației sale, petiționara a relatat că, tot procesul a decurs în regim de urgență maximă iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărarea contravenientului; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt.

Studiind conținutul procesului-verbal contestat, **declară că agentul constatator a examinat cauza într-un mod superficial și tendențios**, acest fapt, coroborat cu lipsa vreunei probe pertinente, demonstrând lipsa faptei contravenției și nulitatea actului contestat.

Susține că la pct. 4 agentul constatator bazându-se pe careva presupuneri personale nefondate a indicat perioada de 01.01.2024–22.10.2024 ca fiind timpul de comitere a faptei, **ceea ce nu corespunde adevărului și nu are fundament probatoriu.**

La pct. 5 agentul constatator a indicat că ar fi primit resurse prin intermediul programului PSB, ceea ce nu corespunde adevărului, această aplicație nefiind instalată niciodată pe dispozitivele sale.

Astfel consideră că, agentul constatator **la rubrica pct. 6, unde urmează să descrie în mod detaliat fapta subsemnatului**, s-a limitat doar la a o recunoaște vinovată de faptul că ar fi primit în perioada anului 2024 careva resurse financiare, neindicând ce tip de resurse concret, în ce mărime, prin ce modalitate, cu ce scop, de către cine și în ce circumstanțe se pretinde că le-aș fi primit. **Astfel nu s-a stabilit nici măcar legătura de cauzalitate dintre pretinsa primire a banilor cu perioada electorală a anului 2024 și alegerile propriu-zise.** Or, în cazul în care se pretinde că fapta ar fi fost săvârșită o perioadă mai îndelungată, nu putem vorbi despre pretinsa primire a banilor care ar influența opțiunea subsemnatului în cadrul scrutinului din octombrie 2024.

Indică că, **la rubrica prevederilor ignorate, agentul constatator nu a indicat nici o normă materială pe care se pretinde că ar fi încălcat-o.**

Argumentele participanților la proces:

Avocatul Lunga Dmitri a solicitat admiterea contestației pe motivele în ea invocate.

Agentul constatator Ion Volentir a solicitat respingerea contestației.

Petiționara Guțu Maria, fiind citată legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute.

În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa contravenientei.

Aprecierea instanţei:

Examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanţa apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieşind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin.(3) Cod Contravențional, persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 18 aprilie 2025, în lipsa contravenientei Guțu Maria, fiind aplicată semnătura martorului asistent, iar contravenienta a aflat de existența acestuia de la executorul judecătoresc Ciuchitu Radu în cadrul procedurii de executare, fiind anexată la materialele cauzei copia Încheierii privind intentarea procedurii de executare din 13.08.2025. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 20 august 2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară, or contestația a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului prin care se confirmă că Guțu Maria a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi

libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 18 aprilie 2025, agentul constatator Volentir Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303) în privința cet. Guțu Maria în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada dintre 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul PSB a băncii comerciale Promszeazibank din F. Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești F. Rusă), care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte personae, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextual scrutinului electoral și a Referendumului Rebublican constituțiuonal din toamna anului 2024.

La data de 18.04.2025, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Guțu Maria, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta

prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile

delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. Guțu Maria *în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri:* procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632*, în original; raportul șefului interimar SSP IP Ciocana, Andrei Barbos în care se indică că în cursul anului 2024, un grup de persoane cu domiciliul în sect. Ciocana, mun. Chișinău, ar fi fost implicate în acțiuni de pretindere, acceptare sau primire- personal sau prin intermediai – de bunuri, servicii, privilegii sau alte avantaje de orice natură ce nu li se cuvin, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024; scrisoare de însoțire nr. 34/20 – 5066 din 08.04.2025; raportul OPS al SP 4 al IP Ciocana, Ion Volentir care indică în esență asupra imposibilității de a o găsi pe cet. Guțu Maria; încheierea Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana, din 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516; încheierea Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana din 22.10.2024 de autorizare a măsurii speciale de investigații; ordonanța Procuraturii Anticorupție din 08.11.2024 de apreciere a pertinenței măsurilor speciale de investigații; ordonanța Procuraturii Anticorupție din 22.10.2024 de efectuare a măsurii speciale de investigații; încheierea și mandatul Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana din 01.04.2025 de admitere a demersului procurorului; ordonanța Procuraturii Anticorupție de apreciere a pertinenței din 11.12.2024; ordonanța Procuraturii Anticorupție privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024.*

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632 din 18 aprilie 2025, instanța evidențiază că, acesta a fost

întocmit în corespundere cu criteriile de formă prevăzute de art. 443 Cod contravențional, iar careva situații care ar determina nulitatea *absolută* a acestuia (în acord cu prevederile art. 445 Cod contravențional), instanța nu a identificat.

În subsidiar, instanța va examina temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

Analiza probatoriului administrat la caz în coroborare cu învinuirea formulată lui Guțu Maria, determină instanța să conchidă asupra necesității încetării procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției. Or, condiția complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în speță nu a fost justificată de către agentul statului, astfel lipsind careva probe ce ar confirma învinuirea incriminată cet. Guțu Maria .

În dezvoltarea raționamentului anterior invocat, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90].

Cu transpunere la caz, deși aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia:*"* Guțu Maria în perioada dintre 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul PSB a băncii comerciale Promszeazibank din F. Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești F. Rusă), care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte personae, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextual scrutinului electoral și a Referendumului Rebublican constituțiuonal din toamna anului 2024 - însă, nici descrierea pretinsei acțiuni ilicite, nici înscrisurile administrate la dosarul contravențional nu permit identificarea acțiunilor/ inacțiunilor **concrete** prin care se pretinde că s-a manifestat **modalitatea normativă** de exteriorizare a laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă - **acceptarea mijloacelor financiare**. Or, descrierea faptei contravenționale incriminate trebuia să se identifice cu claritate și precizie conținutul activităților, acțiunilor, fie inacțiunilor pretins ilicite, împrejurările în care acestea au avut loc *(subiecți implicați, spațiu, timp,*

mijloace de comitere), care au generat răspunderea contravențională a cet. Guțu Maria potrivit normei de incriminare de la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

În subsidiar, instanța subliniază în special **caracterul defectuos al individualizării timpului comiterii prezumatei fapte prejudiciabile**. Or, norma incriminatorie prevăzută de art.47[1] Cod contravențional, a fost instituită în legea penală a Republicii Moldova la 15.08.2024, pe când agentul constatator indică drept perioadă de săvârșire a faptei contravenționale 01.01.2024 – 22.10.2024, ceea ce ar cuprinde în sine și perioadele lunilor anului 2024, de până la intrarea în vigoare a normei incriminatorii de referință.

O atare abordare contravine principiilor *„nullum crimen sine lege”* și *„nulla poena sine lege”*, și de asemenea principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp. Astfel, în accepțiunea art.3 alin. (1) Cod contravențional, Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern (...)”.

Aplicarea art. 47[1] Cod contravențional este condiționată de demonstrarea că fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, adică începând cu 15 august 2024.

Definirea atât de vagă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile și extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet. Guțu Maria .

Instanța de judecată mai notează și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile „nullum crimen sine lege” şi „nulla poena sine lege” impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Concomitent instanța observă că la materialele cauzei contravenționale nu sunt prezente mijloace de probă necesare şi nici suficiente demonstrării învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenție. Or, în ceea ce privește copiile ordonanțelor procurorului adoptate într-o altă cauză penală, prin care au fost dispuse și autorizate efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, ***în niciuna dintre ele nu este vizată nemijlocit contravenienta/petiționara*** Guțu Maria *(nefiind examinată și nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii*

contravenționale), acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă, ***rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional****, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui* Guțu Maria.

De asemenea, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr. *2023970322* **nu reprezintă mijloace de probă**, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de investigație și acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz lui Guțu Maria .

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientei.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.)*.

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, *ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.*

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici pertinența, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

Totodată instanța observă că, utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025, și prevăzute pentru utilizare pentru cauza contravențională *RAP01 433516,* nu și pe cauza contravențională cu seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303).

Or, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24

alin.(2) Cod de procedură penală, ***i*nstanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală**, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015). Tot în opinia CtEDO, **omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.** Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76), cu excepțiile prevăzute de lege.

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acțiune a lui Guțu Maria de *acceptare* a mijloacelor financiare în scop electoral, *în special în perioada 01.01.2024 – 22.10.2024 când, de altfel, legea contravențională nici nu incriminată o asemenea contravenție ca coruperea electorală pasivă.*

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui Guțu Maria de comitere a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că* Guțu Maria *ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara Guțu Maria, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303), încheiat în privința cet. Guțu Maria, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. Guțu Maria, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul Volentir Ion, seria MAI06, nr. 840632 (5535436914709303) din 18.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui Guțu Maria2, sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Buiucani.

Peşedintele şedinţei
Judecătorul Roman Mazureț